
W ŚRODĘ DNIA 24. GRUDNIA 1806.

Z Wiednia d. 17. Grudnia.

J. C. K. Apollolska Mość raczył Feldmarszałka leitmanta i dowodzącego Jenerała w Galicyi, Xcia Karola Lotaryńskiego, mianować nayłaskawiey jenerałem iazdy i kapitanem pierwszej szlacheckiey gwardyi, a Jenerała artyleryi i dowodzącego Jenerała w siedmiogródzkiej ziemi, Hrabiego Mitrowskiego, kapitanem C. K. Trabantow gwardyi.

Wakniący po śmierci Hefinanna urząd powszechnego wojskowego kassiera raczył J. C. K. Mość udzielić nayłaskawiey detychczasowemu zawiadowcy kassy niższej Austrii, Ignacemu Webber, przez wzgląd na jego zasługi i doświadczoną zdatność i rzetelność w odbywaniu obowiązkow.

J. C. K. Mość raczył nayłaskawiey zaszczyścić Lekarza Kukatzkay w Biumie w nadgródę uczynionych armii przysług średnim medalem złotym, a zasłużonego Profellora bydlących chorob w Lincu, Ignacego Schanzl, małym złotym medalem.

Nayjaśniejszy Imperator Roslyyski raczył przez nayłaskawszy wzgląd na istotne zasługi, które C. K. Radca i polowy sztabowy Lekarz, König, w czasie ostatniej wojny,

maiąc powierzony sobie dozór nad wojskowemi szpitalami w Austrii, względem chorych rannych Roslyyskich żołnierzy położył, zaszczyścić go przez tuteyszego swojego Ambassadorsa pięknym brylantowym pierścieniem, z dołączonym do niego pochlebuym listem. — Doktor Ramsay, C. K. regimentowy lekarz otrzymał także od J. Imp. Mci przez powyższego Ambassadorsa, na dowod nayłaskawszej jego przychylności za mianą staranność około chorych i rannych żołnierzy Roslyyskich w szpitalu Ebersdorf, suto brylantami wysadzany pierścien.

Z Brynu d. 16. Grudnia

List od granic Tureckich pod d. 29 Listopada wyraża, iż naczelnik Serwilianow tak bardzo jest poważany u Porty, że Wielki Sułtan miał nawet rozkazać, ażeby przywożone od niego lily, nie do dywanu, ale prosto do niego oddawane były. Tym czasem niechay nam wolno będzie powiedzieć, że chociażby nawet w rzeczy samey taki rozkaz był wydany, tedy on wcale z innych pochodzić może powodow nie zszacunku W. Sułtana do Jerzego Czerny, co okaże się wczasie.

Daley donoszą, że wspomniany Naczelnik

nik Czerny posłał Serwiyskiego konsula Lirbo z kilku deputowanemi d. 22 Listopada do Konstantynopola, ale nie wiadomo z jakimi zleceniami.

Na d. 24 Listopada rozbił się z Karistadta przybyły okręt, ładowny cukrem, ryżem, oliwą i kawą przez opieszałość ludu. Ryż i cukier całkiem się zatopił; kawę jednak i oliwę wyratowano, ale wiele iey się popsulo. Towary te szły z Tryestu, i można poznać iak wielkie były wartości, kiedy cła zapłacono od nich 7000 ryń.

Kommandant Belgradzki Kuszanci Ali posłał do Konstantynopola gońca z zapytaniem: czyli ma dalej bronić tej twierdzy lub oddać ją powstańcom. Na pierwszy przypadek prosi o posilki w woysku i w pieniądzech, i nim odbierze wyraźną odpowiedź zaprzestał wszelkich wycieczek przeciw powstańcom. Citakże nie przeciw Belgradowi nie czynią, ale zdaie się, iż myślą o nowym podstępie dla pozyskania tej twierdzy.

Z Londynu d. 23. Listopada.

Dziś wyszła nakoniec pod żagle wyprawa pod sprawą Jenerała Craufurd z Plimutu, o której tak dawno mowiono. Składa się zaś z 3 liniowych okrętów, 2 fregat, 6 kutrów, i t. d. i 35 przewozowych statków, na których znajduje się około 5500 ładowego wojska. Jedni mówią, iż zawiezie posilki do Buenos-Ayres, potem uda się około przyładka Horn, na południowe morze do Chili lub Peru; drudzy przeznaczają ją do Vera-Cruz w Meksykańskiej odnodze.

Z Paryżu d. 28. Listopada.

Niektóre listy z Madrytu dają mniemane objaśnienia względem wydanych przez dwór Hiszpański dwóch ediktów. Mowią, iż dwór odebrał wiadomość, że Angielska polityka skłoniła dwór Marokański do wysadzenia 24,

ooo Murzynów na brzegi Andaluzyi. Dla odparcia więc tej siły, wezwano naród do uzbrojenia się; ale iak skoro przekonano się, że to był fałszywy postrach, cofano zaraz przedsięwzięte w tej mierze środki.

Dzisiejszy Monitor donosi, o przybyciu korwety Ercole z wyspy Francuzkiej z listami od Jenerałego rządcy Decaen do ministra morskiego, która odbyła tę podróż w 33 dniach. Obie wyspy Francuzka i Połączenia ucierpiały wiele przez dwa wichry d. 21 Lutego i 10 Marca panujące, a osobliwie wielką poniosły szkodę w kukurucz i pszenicy, jednak przez staranność rządu opatrzone są w ryż dostatecznie. Wysłane na początku tego roku wojska przybyły tam szczęśliwie bez utracenia żadnego człowieka. Francuzkie wojenne okręty i korsarskie poczyniły w ostatnich 4 miesiącach wielkie zdobycze na Anglikach i powiększyły części szczęśliwie ie do wyspy Francuzkiej doprowadziły. Liczba zabranych okrętów wynosi do 23, pomiędzy które ni najbogatszy był z Chin powracający okręt Angielski Hastings o 48 działach, i 192 ludzi mający, który fregata Piemontka na d. 21 Czerwca po 4 godzinney bitwie zabrała, gdyż ładunek iego w herbacie i Nankinie do 3 mill. fr. wart.

Tenże dziennik ogłosił następujące urzędowe pisma względem ostatnich układów o pokoy między Anglią i Francją. Składają się zaś z oświadczenia Króla Angielskiego do parlamentu i do ludu względem zerwania układów, i korespondencyi Ministrów Foxa i Talleyranda.

Oświadczenie Króla W. Brytanii:

"Gdy układy o pokoy, które Anglią z Francją rozpoczęła, bezskutecznie się ukończyły, poczytuie zatem Jego Król. Mość za rzecz potrzebną donieść swemu poddanym i ca-

ley Europie przez niniejsze publiczne oświadczenie o okolicznościach, które z największym żalem J. K. Mci takowy wypadek zrzędziły. Naydroższem życzeniem dla serca J. K. Mci. było zawrzeć bezpieczny i trwały pokoy. Ubolewa nad dalszem prowadzeniem wojny, która tylu narodow szczęście niszczy, i która wśród pomysłności nawet iego oręża, jest dla iego wiernego i kochanego ludu uciążliwą. Lecz spodziewa się z ufnością, iż tak w iego krajach, iako też w reszcie Europy nikt inaczej myśleć nie będzie, iak iż przywrocenie powszechney spokojności zwłoczne jest iedyń przez niesprawiedliwość i żądzę panowania nieprzyjaciela. Rząd Francuzki nie kontentując się ogromnemi zdłhyciami na stałym lądzie, obficie zawsze jeszcze publicznie przy syście macie, niszczącym niepodiegiłość wszystkich mocarstw. Wojna nie jest więcę prow dzo na o bezpieczeństwo, ale dla zdobywców, i Francya zdaje się tylko wchodzić w układy dla osłaniania sąsiedzkich mocarstw fałszywem bezpieczeństwem, gdy tym czasem układa i wykonywa bezwzględne plany powiększenia się i ataku. Postępek iey przy ostatnich układach dostarcza aż nadto wiele dowodow podobnego iey sposobu myślenia. Układy rozpoczęły się na propozycyą Francuzkiego rządu, i na zasadach terażniejszego stanu rzeczy, które jednak iak zapewniano, dozwalały wzajemnego się porozumienia. Przydano do tego wyraźne zapewnienie, iż Niemieckie kraje J. K. Mci, które bez dania nawet najmniejszego powodu do nieprzyjacielskich krokow, nie słusznie były atakowane, powrocone bydź mają. Propozycya na tak słusznych zasadach zdawała się J. K. Mci bydź dogodną; iakoż przyjął ją z warunkiem iednak, iż wspólnie z swemi sprzymierzonymi układać się będzie. Lecz zaledwo ugodzono się nawzajem na te zasady, gdy nieprzyjaciel od nich odstąpił, i to w

punktach tak wielkiej wagi, że J. K. Mość przymuszony był oświadczyć: iż ieżeli Francya nie zechce dotrzymać proponowanych przez siebie zasad, tedy zerwana natychmiast zwołanie między obiema rządami otworzona komunikacya. To dało powód do nowych protestacyy, że w takim stanie, w jakim się Francya znajduje, gotowa jest uczynić znaczne ofiary dla przywrocenia pokoju, byleby tylko Angliia daley ciągnęła układy. W tymże czasie uczyniono trudność, że osoba, którą J. K. Mość do tego wyznaczył, nie była dostatecznym pełnomocnictwem opatrzoną. J. K. Mość zarządził i temu; wyznaczył umocowanego Ministra do otworzenia formalnych układow, i zobaczenia, czyliby tym sposobem nie można zawrzeć pokoju na warunkach chwalebnych dla Króla i iego sprzymierzyńcow, tudzież zgodnych z bezpieczeństwem Europy. W czasie tych układow był Minister, którego Imperator Jmć Rossyjski wystął, ażeby wspólnie z rządem Angielskim umawiał się względem tego ważnego przedmiotu, nakłoniony podstępem nieprzyjaciela do podpisania oddzielney ugody na warunkach, które zarowno przeciwily się honorowi, iako też interessowi J. K. Mci. Nie zważając jednak Król na ten nieprzewidziany wypadek, nie przedstawiał ukł d c się daley na takich samych iak dawniey podstaawach. Polegał zupełnie na doświadczoney rzetelności i wytrwałości sprzymierzyńca, który zaczął się z nim wspólnie układać, i który zawsze z dzielną odwagą bronił wzajemnych interessow. Rząd atoli Francuzki pójniąc się z tej korzyści, którą tyleceńił, ile nayczekalsze zwycięztwo, oddalał się: coraz bardziey w każdym naradzeniu od własnych propozycyy i przyrzeczeń. Nietylko powazył się odmienić dowolnie zasady układow z W. Brytanią, ale nadto zgwałcił w

ważniejszych punktach wszelkie przepisy względem Rosji. Najistotniejsze korzyści, które temu mocarstwu za wycożone na jego ministrze ofiary zapewnił, były utrzymanie Niemiec. Lecz nim nawet nadeszła wiadomość o postanowieniu Rosji względem tego traktatu, obaliła Francya ten gmach i zniszczyła konstytucyą Rzeszy, większą część krajów i prowincy Niemiec pod swoje iarżmo podbiła, a niekontentując się publicznym uchYLENIEM dopiero przyjętym na siebie obowiązków, starała się jeszcze skłonić Portę do środków, przeciwiących się wyraźnie umowom Rosji z tem mocarstwem. Widząc takowe postępowanie przeciw J. K. Mci, przeciw jego sprzymierzyńcom i przeciw wszystkiemu niepodległemu mocarstwu, tak mało zdawało się zostawać nadziei do ukończenia szczęśliwie układów, iż pełno mocnicy J. K. Mci żądali paszportów do powrotu do Anglii. Odwleczono to żądanie w sposobie niestychanym bez odpowiedzi nawet. Potem sprawił rząd Francuzki przez niektóre istotne zezwolenia, do których przydał powierchowne oświadczenia, iż inne ważniejsze jeszcze przedmioty mogą być celem dalszych układów, że naradzenia ponowione zostały. Lecz te były od dnia do dnia zwłoczne, aż nakoniec nadeszła do Paryża wiadomość, że Imperator Rosyjski odrzucił z gniewem podpisaną przez jego Ministra bez wyraźnego upoważnienia oddzielną ugodę. Po ważnem tem zdarzeniu dane były Ministrowi J. K. Mci najmocniejsze zapewnienia, że Francya gotową jest uczynić większe jeszcze ofiary, dla udarowania świata przez pokoy z Anglią spokojnością. Celem na tych zapewnieniach zdawało się być innym, jak skłonienie Ministrowi J. K. Mci do oddzielnego traktowania z wyłączeniem jego sprzymierzyńców; rzecz

którą J. K. Mość zaraz w początkach odrzucił, i tem mniej mógł na nią w tym czasie zezwolić, kiedy następek Rosji wkładał na niego tem większy obowiązek, aby swego interesu nie oddzielał od interesu tak wiernego sprzymierzyńca. Nie usłuchał J. K. Mość tych śludzących oświadczeń; ale obrał najszybszy sposób dla uniknięcia pozorów nawet zwłoki i dla przyśpieszenia, jeżeli można, szczęśliwego ukończenia układów. Poulił stosunki, które J. K. Mość zawsze z Rosyją utrzymywał, postawił go w stanie oznaczyć warunki, pod którymi pokoy mógłby nastąpić; Ministrowie odebrali zatem rozkaz oświadczenia Francyi nie tylko żądań Anglii, ale też jego sprzymierzyńca, ułożenia ich artykułami i zawarcia na tych zasadach tymczasowego traktatu, który miał mieć moc swoją po przystąpieniu do niego Rosji. Sposób ten układania się został od Francyi po niektórych sporach przyjęty. Podane zostały J. K. Mci warunki, które miały służyć za podstawę do dalszych układów; lecz te różniły się bardzo od tego, czego J. K. Mość zawsze żądał, a tem więcej teraz powinien być oczekiwać; zaczęli przy wyraźnem odrzuceniu słusznych żądań Rosji, iako też odrzuceniu warunków J. K. Mci względem sprzymierzyńców, nie pozostało J. K. Mci iak odwołać swego Ministra i zakończyć układy. Krotkie to i proste wystawienie stanu rzeczy nie potrzebuje dalszego objaśnienia. Pierwsze propozycye, które otworzyły drogę do układów, były z strony nieprzyjaciela uczynione i od J. K. Mci z szczerą chęcią pokoiu przyjęte. Każda okazyja podająca choćby w najdalszym widoku sposobność pojednania się chwytała chciwie była, i układy nie były zerwane, poki tylko cieszyć się można było nadzieją szczęśliwego ich ukończenia. J. K. Mci żądania zawsze były sprawiedliwe i słusz-

ne; nie zmierzają do żadnego osobistego powiększenia się, ale mają jedynie na celu honor korony, obowiązek względem sprzymierzyńców i powszechny interes Europy. J. K. Mość ubolewa bardzo nad przedłużeniem nieszczęść wojny, których winę spada na nieprzyjaciela. Co się tycze ukończenia boju polega J. K. M. śc na sprawiedliwości swej sprawy, na pomocy i waleczności swego ludu, na wierności sprzymierzyńców, a nadewszystko na opiece i pomocy Opatrzności Boskiej. Przy wielkich utł. waniach, i takich niniejsza wojna wymaga, nie zapominaj wierni i kochani jego poddani, iż idzie o ich interes; iż ofiary, które od nich żądane być mogą, są niczem w porównaniu zniszczenia, zniewagi i zdradztwa nieprzyjacieli; iż z utrzymaniem rzetelności i honoru tego kraju połączone jest jego dobro i niepodległość, i że przez utrzymanie praw i powagi państwa Angielskiego utrzymają razem poddani wolność całego rodu ludzkiego. D. 21 Październik 1806.

(Reszta pism potem.)

Z Kopenhagi d. 22. Listopada.

W Schonen (południowej prowincji Szwedzkiej, graniczącej z Bałtycznym morzem i Sundem) oczekują z wewnątrz Szwecyi kilkanaście regimentów regularnego wojska i milicyi. Mowią także, iż będzie Szwedzka flota uzbrojona i w Sundzie postawiona, który jak wiadomo ma gwieńci mił szerokości, ale w czasie tegiej zimy zamrze.

Z Stralsundu d. 22. Listopada.

Wszystkim tutejszym gospodarzom zalecono, aby się przynajmniej na 4 miesiące w żywność, a mianowicie w chleb opatrzyli, gdyż inaczej wystawia się na niebezpieczeństwo, że w czasie ścisłego oblężenia będą z twierdzy z całą familią oddaleni. Lecz niebezpieczeństwem brakuje tu żywności, a dowiż lądem i morzem bardzo jest nie wielki

Policya tutejsza oznajmia, aby nikt pod

surową karą nie ważył się mówić publicznie o interesach politycznych i krajowych. Z resztą pozwolono wszystkim mieszkańcom wywieść swoje rzeczy, jeżeli zechcą do Szwecyi. Wkrótce bowiem spodziewamy się formalnego oblężenia, do którego czynią Francuzi przygotowania w Szczecinie, i biorą stamtąd ciężką artylerią Pruską.

Król Szwedzki bardzo dotknięty został losem regimentu granatyerów swej gwardyi, który zabrany został na Trawe w Francuską niewolę; składał się bowiem z najsilniejszych ludzi całej jego armii.

Zabrane w Rostocku w Meklenburskim kraju Szwedzkie okręty przez Francuskie wojska okupiły się 49 000 talarów; były one przeznaczone i zawinęły tam po zboże.

Z Fuldy d. 27. Listopada.

Następujące oznajmienie ogłoszone tu zostało:

W. armia. W imieniu i z rozkazu J. C. Mei Francuzów, Króla Włoskiego. Generalny rzęda Xięstwa Fuldy, członek legii honorowej, &c. oznajmuje wszystkim mieszkańcom tego Xięstwa, iż zajęte zostało w imieniu Cesarza Jmć Francuzów, i że nigdy nie wroci się pod panowanie Xcia Oranii. Nakazuje przeto, aby natychmiast pozdeymowane wszędzie zostały herby Xcia Oranii i orły Pruskie. Tymczasowa administracya krajowa ma wykonać niniejszy wyrok, który ma być zaraz ogłoszony, w obu językach wydrukowany i wszędzie poprzybijany. W rządowym pałacu w Fuldzie d. 22 Listopada 1806.

Podp. Thibault, Generalny rzęda.

Z Frankonii d. 6. Grudnia.

Gdy stosownie do ogólnego rozporządzenia Cesarza i Króla Napoleona w wszystkich

zdobytch prowincyach powinien lud być rozbrojony, zatem nakazane już także jest rozbrojenie w Xięstwie Bayreitskim. Mieszczanie Erlangi wezwani są, aby pod karą wojskową wszelką broń złożyli.

Na lewy Brzeg Renu przybyła (z wewnątrz Francyi) bardzo znaczna liczba popisowych ludzi.

Podług doniesień z Strazburga miał Cesarz Napoleon żądać od dworu Duńskiego, aby porty swoje Husum, Teningę, i t. d. zamknął dla Anglików.

Oddział Bawarskiego regimentu Xcia Wilhelma osadził twierdzę Pfaffenburg.

W Bayreit mówią, iż to Xięstwo w krotce od pewnego mocarstwa w cywilną posiadłość zaiste zostanie.

Na Moguncją dawniej, a Pruską później prowincyą Ebsfeld, nałożył rząd Francuzki 640,000 talarów kontrybucyi; procz tego dostawić jeszcze musi 5135 centarów pszenicy, 1718 centarów żyta, 10300 mlar owsa, 23,000 centarów siła i tyleż słomy.

Cyrkuł Lipski zaciąga znaczną summę pieniędzy dla zastąpienia swych wydatków. W całej Saxonii i w Pruskich prowincyach panuje tak wielki niedostatek pieniędzy, iż od pożyczania ich ofiarują po 8 do 10 od sta prowizyi. Kapitałści pochowali pieniądze lub je za granicę wywieźli.

Z Norembergi piszą pod d. 30 Listopada: "Znaydująca się w naszych okolicach na górze Bawarska twierdza Rothenberg, sławna w dawnych wojnach z długich obleżeń, będzie stosownie do nadeszłego niedawno z Monachium rozkazu w takim stanie obrony posławiona, ażeby się oprzeć mogła każdemu zbliżającemu się nieprzyjacielowi. Ma przedziwne kłaty, mocne wały, nad któreni teraz codziennie pracują, dobre działa i będzie ia-

sze przynajmniej na 3 miesiące dla 500 ludzi załogi w żywność opatrzona. Dowodzi w niej ubielony pod bronią, ale jeszcze czwarty Jenerał major, Baron Lilgenau."

Podług doniesień od brzegow Menu dostawie się mające 4000 woyska od różnych pomniejszych członków legii Reńskiej, stosownie do 38 artykułu, aktu tajeży ligi, podzielone zostają w następujący sposób: Dom Xiążąt Nassau dostawi 1680; Xzę Prymas 968, Xzę Akremberg 379; Xzęcy Dom Salm 323; Xzę Isenburg-Birkenfeld 291; Xzę Hohenzollern-Signaringen 193; Xzę Hohenzollern-Hechingen 97; Xzę Lichtenstein 40, a Xzę Leyen 29 głów.

Ciało zmarłego Xcia Brunświckiego pochowane tymczasowo zostało w Altonie.

Z Berlina d. 4. Grudnia.

Minister zagranicznych interesów Xzę Benewentu i Minister sekretarz stanu Maret wychodzi także do Poznania.

Elektor Saski, który nie zastał już tu Cesarza i Króla Napoleona, powrócił do Dieuz.

Magistrat tutejszy wydał d. 25 Listopada następujące obwieszczenie względem pożyczki na opłacenie kontrybucyi wojenney i zastąpienie kosztów kwaterunku:

"My zwierzchność miasta czynimy wiadomo wszystkim mieszkańcom Berlina i kogo interessować może, iż z zupełnego niedostatku pieniędzy do zastąpienia kosztów z rządzonych przez wniście tu woyska Francuzkiego i zapłacenia żądanej od miasta przez Cesarza Jmć Francuzów, Króla Włoskiego wojenney kontrybucyi, postanowiliśmy zaciągnąć potrzebne pieniądze na obligacye Miasta. Stanowimy przeto co następuje:

Art. 1 Na powyższy cel utworzona jest pożyczka 2¹ mill. talarów. Art. 2 każdy jest

wzywany, iak się inż działo, aby ile możee dać pieniędzy, odniósł ie do mieyskiej kassy. Art. 3 Na każdą pożyczkę wydany będzie formalna obligacya miasta. Art. 4 Dla rownego rachunku nie będzie mnieysza kwota przyymowana iak 50 talarow, gdyż od 50 tal. zaczynają się obligacye i idą do 1000. Art. 5 pożyczka składana byđ ma w Pruskiej monecie grubey lub w Frydrychsdorach i na takie będzie obligacya wystawiona. Czer. złote i zdwłkowa moneta będą także przyjęte, ale z pewnym odrąceniem. Niemniej przyjęte będą obligacye krajowego skarbu, i pożyczają temu zostawie się dowoli zredukować te na pieniądze, lub onych powrot wczasie sobie wyłowić. Art. 6 Cała ta pożyczka ma byđ iak nayrzetelniej obrocona na użytek miasta, na zapłacenie kontrybucy i na zastąpienie kosztow z rządzonych przez wnioście woyska Francuzkiego. Art. 7 Za dostawione rzeczy miasta i t. d. będą także podobne obligacye zamiast gotowych pieniędzy wydawane. Art. 8 Całe miasto i maiątki wszystkich mieszkąncow służy za rękoymnią tey pożyczki, która powoninieyszego czasu będzie na wszystkich rozłożona. Art. 9 prowizya po 5 od sta będzie od tey pożyczki opłacana, za którą także miasto ręczy. — Przyrzekamy wszyscy wypłacić rzetelnie tak kapitał, iako i prowizyą, i żadnego zmierzającego do tego sposobu, który tylko od nas zależy, nie zaniedbać.,

Wiadomości Woienne.

W 33 dzienniku armii Francuzkiej ogłoszone zawieszenie oręża (zobacz przeszłą naszą gazetę) nie iest od Króla J. C. Pruskiego potwierdzone. — Cesarz i Król Napoleon, który d. 26 Listopada opuścił Berlin, wydeł d. 2 Grudnia w główney kwaterze w Poznaniu odezwę do swey armii.

D. 25 zachodziła przednia fraż armii Francuzkiej do S. chaczowa, a d. 27 weszły pierwsze woyska Francuzkie do Warszawy.

Wypis z trzydziestego czwartego dziennika armii Francuzkiej pod d. 23 Listopada z Berlina.

Jenerał Sawary, któremu zlecił Cesarz oblężenie Hameln, przybył d. 19 do Ebersdorfu przed Hameln, a d. 20 miał naradzenie z Jenerałem Lecq i dowodzącym Jenerałem Pruską załogą w twierdzy Hameln, i zawarł z niemi kapitulacyą. Na mocy tey kapitulacyi zabraliśmy 9000 ieńcow, pomiędzy któremi znajduje się 6 Jenerałow, magazyny wystarczające na utrzymanie przez 6 miesięcy 10,000 woyska, ammunicye wszelkiego gatunku, kompanii koney artyleryi, i 1800 jazdy. Woyska, które Jenerał Sawary miał pod sobą składały się tylko z 1 regimentu lekkiey piechoty Francuzkiej i 2 Hollenderskich regimentow pod rozkazami Jenerała Dumonceau. Stamtąd udał się Jenerał Sawary zaraz do Nienburga dla przymuszenia tey twierdzy do kapitulacyi, gdzie nie miał 2 do 3000 ludzi z łogi. — Cesarz przepędził cały ten dzień nad oglądaniem korpusu Marszałka Soult, czynienia podwyższeń i rozdawania nadgrad.

Przez Frankonią, Hesseński kray i Westfalią idą ciągle znaczne polutki do wielkiej armii.

Zawarta na d. 25 Listopada kapitulacya względem twierdzy Plaffenburg w Bayreitskim Xięstwie, iest następującey osnovy:

Art. 1. Załoga wydzie z wszystkimi honorami woyskowemi 6go dnia po wymianinieyszey kapitulacyi, i złoży broń na miejscu, którey iey wyznaczone będzie. Zezwolone z warunkiem, aby dziś o godzinie 1 po południu oddana została woyskom Króla Bawarskiego iedna brama, aby

też woyska osadziły zbrojownię i inne składy; dalej aby Bawarskiemu artyleryi Majorowi Lamaj o tejże godzinie oddana była wszystka w twierdzy znajduiąca się artylerya, ammunicya i inne wojenne sprzęty, a Bawarskiemu inżynierowi Kapitanowi Busch wszystkie plany i inne papiery ściągające się do fortyfikacyi. Załoga wyjdzie jutro d. 26 o godzinie 10 przed południem z wszystkimi honorami wojskowemi i w odległości wystrzału z działa od twierdzy złoży broń, w czasie gdy woyska Bawarskie staną w parady na placu.

Art. 2. Po złożeniu broni pojdzie załoga w wojenną niewolę. — Żołnierze będą tam zaprowadzeni, gdzie Król Jmc Bawarski rozkaże.

Art. 3. PP. Officerowie są jeńcami wojennymi na słowo honoru, że przed wymianą nie mogą służyć przeciw Cesarzowi Jmc Francuzow, Królowi Bawarskiemu i ich sprzymierzeńcom, i wolno im uciec się, gdzie im się podoba; wszelako gdyby w tutejszej prowincyi pozostali, będzie im podług etatu regularnie żółd aż do wymiany wypłacany. Odpowiedz. PP. officerowie zamysłający pozostać w prowincyi Bayreuth nie odbierają tylko na jeden miesiąc żądany żółd, i ten będzie uważany jako pożyczka Królowi Jmc Pruskiemu, która jednak 1400 ryń. przechodzić nie może. Zresztą przyrzeka się PP. officerom Pruskim, iż Cesarz Jmc i Król Włoski będzie proszony, aby pozwolił pozostałym w Bayreuthskim kraju officerom wypłacać żółd, iaki inni w niewoli będący officerowie pobierają.

Art. 4. PP. officerowie zatrzymają swoje rzeczy i konie, żołnierze tornistry i inną własność. Zezwolone.

Art. 5. Inwalidzi zatrzymają wszystek! nieru-

chomy majątek i będą dostawione wozy dla przewiezienia ich bezpłatnie do miejsca ich przeznaczenia. Zezwolone.

Art. 6. Urzędnikom twierdzy, którzy częścią jako inwalidzi one otrzymali, częścią osiadłymi są w twierdzy, zapewniona jest własność i spodziewać się należy, że będzie im dalej żółd wypłacany. Zezwolone.

Art. 7. Zonatym officerom, wolno jest być mieszkać w twierdzy, poki nie będzie im dostawionych dosyć wozow dla wywiezienia ich rzeczy. Zezwolono.

Art. 8. Zonaci lub osiedli w okolicach żołnierze pozostaną przy swoich familiach z warunkiem nie służenia przed wymianą. Zezwolone.

Art. 9. Wszystkie obrazy, iako też obie genealogiczne tabele Królewskiej familii będą dla Królewskiego domu zachowane. Zezwolone.

Art. 10. Chorzy żołnierze pozostaną aż do wyzdrowienia w twierdzy. Zezwolone i będą równo z Bawarskimi żołnierzami utrzymywani i opatrywani.

Art. 11. Inwalidzi pobierć będą swój żółd, i polecają się z powodu długiej i wiernej służby wezwać kim względem. Odpowiedz. Inwalidzi będą do Bayreuth przeprowadzeni, tam pozostaną, i utrzymywani będą iak inwalidzi Migdeburscy.

Art. 12. Długi za prace i inne potrzeby dla postawienia twierdzy w razie obrony, nie powinny należeć do dotychczasowego rządu, ponieważ wszystkie te rzeczy zstąpią się na miejscu, a zatem spodziewać się należy, iż one odbierające twierdzę woyska zapłacą. Odpowiedz. To przechodzi moc naszą, jednak dokożemy starania, aby te długi przez rekwizycyę do prowincyi zaspokojone być mogły. — Tak więc podpisana i natychmiast wymieniona. Działo się w Plessenburgu d. 25 Listopada 1806.

Podp. *Erabia Beckers*, Półkownik.
Uttenhoven. de Comeau, Major.
Rüville. Erabia Monts.

GAZETY KRAKOWSKIE

W F SRODĘ DNIA 24. GRUDNIA 1806.

Z Hanoweru d. 27. Listopada.

Twierdza Nienburg poddała się d. 25 Francuzom na wezwanie Jenerała Sawary. Przed poddaniem się nie zaszła żadna rozprawa między Francuzkim wojskiem i załogą. Tego samego dnia, kiedy kapitulacya została podpisana, weszli Francuzi do Nienburga, a Pruska załoga w pobliskich wsiach rozłożoną została.

Mowią, iż Pruscy żołnierze przed wywiezieniem z Hameln zrobili rozruch, magazyn i t. d. rozdrapali. Ciężka artylerya pozostanie na miejscu; wszelka zaś własność Króla Pruskiego tak w mieście, iako i za miastem oddana została Francuzom.

Kilku Pruskich officerow wyższego i niższego stopnia, a nawet Jenerała Lecocq przyjechało tu z Hameln d. 23 i 24 t. m.

Z Bremy d. 24. Listopada.

Ogłoszone tu zostało następujące oznajmienie:

"Do PP. Radcow miasta Bremy i jego okolic, Mci Panowie! Zaiętem w imieniu Cesarza Jmć Francuzow, Króla Włoskiego, Pana mojego miasta Bremę i jego okolicy. Podatki miasta Bremy i jego okolicy będą zatem na przy-

szłość w imieniu J. C. K. Mci wybierane, równie iak sprawiedliwość wydzielana. Wszystkie jednak urzędy pozostaną tak iak teraz są, chyba J. C. K. Mość inaczej rozporządził. W Bremie d. 21 Listopada 1806.

Podp. Clement, Półkownik 23 liniowego reg. Francuzkiego i umocowany do zaięcia Bremy.

W innem oznajmieniu wyraził tenże Półkownik:

"Wszystkie Pruskie, Angielskie, Rosyjskie i Szwedzkie okręty, znajdujące się w mieście lub na Wezerze lub przybydź jeszcze mogące, będą zatrzymane. „

Od brzegow Menu d. 4. Grudnia.

Xięstwo Altenburg wzięte jest pod opiekę Cesarza Francuzow, od którego żądano zaraz 4000 żołnierskiego wojska i wiele żywności.

W rządowej gazecie W. Xięstwa Badeńskiego czytamy następujący artykuł:

"Na mocy 25 artykułu aktu ligi Renuńskiej zaięte już zostały przypadłe nam Rycerskie dobra, niemniej oddali nam C. K. Francuzcy pełnomocnicy d. 16 i 24 Września

ry. Tymczasowo kantony Ortenau, Kraichgau, rant, każdy składający się z 2 batalionów, Ortenwald, Nekar, - Schwarzwald, Donau, tudzież 1 batalionu artylerji i 1 batalionu strzel-
Alligau i Hegau, a ostatecznie d. 18 Listopada ców.
r. b. pozałatwieniu w dobrym sposobie z o-
ściennemi Xiążętami iako, to o granice sprze-
czek, to jest z Wielkim Xciem Hesseńskim
i koroną Wirtemberską, tak iż nie pozostaje
już iak tylko załatwić jeszcze mniejszey wa-
gi spory z koroną Bawarską i W. Xciem
Wirzburckim.,,

Wojsko W. Xcia Badeńskiego urządzo-
ne zostało • następujący sposób:

1) Jazda składać się tymczasowo będzie
z 1 szwadronu gwardji, 1 regimentu lekkiej
dragonii, 1 husarow regimentu z 4 szwadro-
now złożonego i na wzor lekkiej jazdy u-
tworzonego, 1 baterji konnej artylerji z 3
kompanij złożonej. 2) Z dotychczasowego
regimentu załogi Lindeheima i po części z za-
branego w nowo nabytych krajach wojska bę-
dą 4 załogowe oddzielne regimenta utworzone.
3) Piechota składać się tymczasowo ma z gra-
nadyerow gwardji z 5 kompanij złożonej, z
regimentu W. Xcia, z regimentu Następcy, re-
gimentu Margrabi Ludwika, z regimentu Har-

C E N A Z B O Z	
<i>Na targu w Krakowie d. 22 i 23 Grudnia 1806.</i>	
Korzec Pszenicy	- - - zł. pol. 48 do 56.
— Zyta	- - - - - 40 — 48.
— Jęczmienia	- - - - - 24 — 28
— Owsa	- - - - - 19 — 22
— Grochu	- - - - - 32 — 40
— Kafzi jaglanej	- - - - - 56 — 64.

W Wiedniu d. 14. Grudnia.

<i>Meca wynosząca pół korca nalezego:</i>	
— Pszenicy	- - - zł. pol. 24 do 32.
— Zyta	- - - - - 20 — 25.
— Jęczmienia	- - - - - 16 — 20.
— Owsa	- - - - - 12 — 16.

W Brynie d. 13. Grudnia.

<i>Meca Pszenicy</i>	
— Pszenicy	- - - zł. pol. 24 do 32.
— Zyta	- - - - - 22 — 24.
— Jęczmienia	- - - - - 16 — 19.
— Owsa	- - - - - 12 — 13.
— Prosa	- - - - - 26 — 28.

W Gdańsku d. 9. Grudnia.

<i>Szefel czyli pół korca nalezego w złoc.</i>	
<i>bolland. (Na łaszt wchodzi 60 szefłow)</i>	
— Pszenica	- - - zł. pol. 18 do 21.
— Zyto	- - - - - 15 — 16.
— Jęczmień	- - - - - 12 — 13.
— Owies	- - - - - 9 — 10.

D O N I E S I E N I A.

Stosownie do Nadworney Kancellaryi Dekretu dnia 9 Octobra r. b. Nayaśniejszy Mo-
narcha na utworzenie Ekonomu przy Przemyslskim magistracie z pensją roczną 300 ryń. z a-
złożeniem kaucyi 300 ryń. z tą kondycją zezwolił raczył, aby tenże Ekonom oraz i kassj
miejskiej kontrolę prowadził — Na mocy więc gubernialnego Dekretu dnia 7 Novembra Nr
45331 wypisuje się konkurs dla osadzenia tego miejsca, aż do ostatniego Grudnia r. b. z tym
dokładem, iż kompetenci proźby swe z dowodami uniejętności Ekonomii i rachunkow. iako
też stanu kaucyi opatrzone przed upłynieniem wspomnianego terminu do Przemyslskiego Urzędu
Cyrkularnego podawać mają. W Krakowie d. 7 Grudnia 1806.

Ponieważ w mieście Czuczawa w Bukowinie zawakowało tamtejszego Chirurga miejsce
z pensją roczną 100 ryń. złaczone, przeto dla osadzenia onegoż wypisuje się konkurs z tym
dokładem, iż kompetenci proźby swe popierającemi zaświadczeniami opatrzeni naydalej w
czterech tygodniach do Wysszego Gubernium podawać mają.

W Krakowie dnia 5 Grudnia 1806.

Dla osadzenia wakującego przy Magistracie w Kamionie Strumiłowej w Złoczowskim
Cyrkule Syntyka z pensją roczną 300 ryń. złaczonego wypisuje się konkurs na dzień 29
Grudnia r. b. z tym dokładem, iż kompetenci życzący sobie tego miejsca proźby swe za-
świadczeniami moralności i dekretem Eligibilitatis ex utraque linea opatrzone, przed upły-
nieniem wspomnianego terminu do C. K. Cyrkularnego Urzędu w Złoczowie podawać mają.

W Krakowie d. 30. Novembra 1806.

Pani Teisseyre donosi łaskawey Publiczności, iż posiada: 1) Proszek na wygubienie od ciskow u nóg iakoliteż i brodawek na rękach; odiawszy wprzod z nich róg z wierzchu scyzorykiem co wcale nie boli, napuszcza się para kropli Essencyi do tegoż preparowanej i posypuie się odgniotekrzeszonym proszkiem obwinawszy palec w bibułę. Operacya w przepisany sposob raz użyta będzie zidosyc na wygubienie odgniotkow lub brodawek. Tym, którzyby się sami operować obawiali, na każde żądanie Panj Teisseyre osobiście służyć honor mieć będzie. 2) Essencya na przeistoczenie włosów wszelkiego koloru na czarne; applikując takowe szczególnie dwa razy, dozna każda osoba z niey zupełnego skutku. Wziąwszy takowey Essencyi dwie łyski stołowe na raz rano wstawszy, a namoczywszy nią włosy, sakowe dtonią ręki iak naydłużey rozcierać należy. 3) Essencya Panieńska do Toalety damskiej, z której dodawszy kilka kropli do wody zimney myiąc twarz uzna skutek do podziwienienia, gdyż nietylko pięć delikatną robi, ale także piegi wygubia w krótkim czasie. 4) Woda cudowna, którą myiąc się rano i w wieczor, wszelkiego gatunku plamy, krofity i trondy z twarzy do podziwienienia wygubia. 5) Spiritus do wywabiania plam z sukna; bierze się piono nowo zatęporowane, a zmaczawszy jego koniec w tymże spirytusie pociera się nim plamy dopoty dopoki nie zginą, do wywabiania zaś plam z materyi iedwabney posiada Pani Teisseyre gaceczki, którą w płutno owinawszy wyciera się nią plama od lewey strony tak długo dopoki nie zginie i materyi swoy kolor nazad powroci. 6) Essencya, która starem i żółtem Perłom przeźroczystość i białość nadaie; włożywszy perły w takową Essencyą, powinny tak długo w niey mokać dopoki zupełnie żółtości nie stracą, wyiawwszy je potem kładą się do czystey wody, w której dwie godziny zostawać muszą; toż powtarzając z niemi przez cztery dni zupełnie odbierają pierwszą białość i przeźroczystość. 7) Woda mineralna na zgubienie pluskiew, którą polewając ich gniazda, już się nigdy w tym miejscu nie okażą. 8) Proszki na wygubienie szczurow; tym wykadziwszy miejsce, gdzie się znajdują zaraz za pierwszą razą zupełnie wyginą. 9) Proszek do robienia Atramentu Chińskiego; bierze się go w palce tyle ile tabaki i wysypawszy go w iakiekolwiek naczynie lub katarz naleje się wody na niego tyle ile potrzeba i tym atramentem zaraz pisać można, co dla podróżnych wielką jest wygodą. 10) Balsam do używania na głęboko wrosłe u nóg paznokcie i zdjęcie łatwe skóry twardey na poduszwach zwykle się robiący; tą posmarowawszy trzy lub cztery razy miejsce bolące, tak paznokcie iakoteż rzeczoną skórę twarzą bez wszelkiego bolu zdjąć można, nawet nogi odmrożone tymże samym balsamem uleczyć można. 11) Proszek do chędożenia złotem i srebrem haftowanych sukien, tudzież wszelkich sztoowych sreber, które zupełnie iak nowe zawsze utrzymywać można. — Amatorowie Chemii mogą jeszcze bardzo wiele innych artykułów dostać, które w tym Doniesieniu nie są wyrażone, a teyż Pani Teisseyre mieszkającej na Szewskiej ulicy pod latarnią Nrem 348.

Ponieważ Rzeszowski Cyrkularny Doktor Oester rocznie z 600 ryń. iako łaskawym chlebem pensyonowanym został, a za jego uchyleniem się miejsce Cyrkularnego Fizyka zawakowało, przeto dla osadzenia tegoż miejsca zawakowanego wypisuje się konkurs, i kompetentom z tym dokładem daie się do wiadomości, ażeby z swoiemi potrzebnymi zaświadczeniami swoje proźby naydaley do d. 28 Grudnia r. b. do Wysokiego Gubernium podawali.

W Krakowie dnia 30 Listopada 1806.

Dla osadzenia wakującego przy Lwowskim Magistracie Konsyliarza miejsca z pensją roczną 800 ryń. złączonego wypisuje się konkurs do ostatniego Grudnia z tym dokładem, iż kompetenci proźby swe dowodami zdolności swey i moralności opatrzone przed upłynieniem terminu za pośrednictwem swych zwierzchności do Magistratu Lwowskiego podawać mają.

W Krakowie d. 5 Grudnia 1806.

Dnia 30 Grudnia t. r. odprawiać się będzie licytacya sprzedarzy kamienicy funduszowey pod Nrm. 206 na Grodzkiej ulicy w Krakowie stojącej z placem koło niej będącym.

Pretium fisci jest 1680 ryń. — Licytować chcący na ten dzień o godzinie 10 z rana do kanceli ry. Cyrkularney zapraszaja się. — Vadium wynosi 168 ryń.

W Krakowie d. 25 Novembra 1806.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym do wiadomości podaie, iż kamienica pod Num. 464 na ulicy S. Jana stojąca Zł. ryń. 9499 sądownie na d. 24 Czerwca r. b. oszacowana prawem przekomanego Dietricha Müller własną, na żądanie prawem przekonywającego P. Jana Nepomucena Tomaszewicza w dniu 29 Stycznia 1807 roku o godzinie 3 po południu przez publiczną licytację w tutejszym Sądzie odprawiać się mająca sprzedana będzie. a to pod następującymi warunkami: iż

- 1) Każdy chęć kupna mający 10 część summy szacunkowej przed licytacją złożyć.
- 2) Przyszły zaś nabywca summy resztującą w dniach 14 pozakończoney licytacji do depozytu sądowego wypłaci, inaczej na jego koszt i niebezpieczeństwo nowa licytacja wypisanaby zостаła.

Wszyscy zatem chęć kupna mający na oznaczonym czasie i miejscu znajdować się mają. — Wierzyciele zaś zapisowi napominają się, ażeby nie oczekując szczególnych przypozwań pretensye swoje do protokołu licytacji oznajmili, gdyż inaczej na niezgłaszających się żaden wzgląd przy podziale summy z licytacji pochodzącej mianym nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 21 Listopada 1806.

Maiewski.

Dla osadzenia wakującego przy Nowotarckim Magistracie w Sandeckim Cyrkule Syndyka miejsca z pensją roczną 300 ryń. złączonego, wypisuje się konkurs z tem dokładem, iż kompetenci prozbu swe dekretni Eligibilitatis & utraque linea i zaświadczenia moralności opatrzone przed ostatnim G. u. d. r. b. do Sandeckiego Cyrkularnego uzędu podawać mają.

W Krakowie d. 20 Grudnia 1806.

Ukarania rzemieślników tyczące się niniejszym do wiadomości i się podają.

Na mocy najwyższego rozkazu i ztąd wypitego prezydialnego dekretu dat. 22go Stycznia r. b. byli w przeszłym miesiącu Listopadzie następujący rzemieślnicy z strony C. K. Po. licyi Dyrekcji ukarani.

1) Piekarka białego pieczywa za niewypieczenie z tęghey mąki butek, 14 dniowym aresztem, 4 dni z tychże o chlebie i wodzie.

2) Piekarka czarnego pieczywa za wagi niemający żytny chleb, 14 dniowym aresztem, 4 dni z tychże o chlebie i wodzie.

W Krakowie dnia 6go Grudnia 1806.

Ponieważ za wypisaniem pierwszego konkursu syndyka miejsce przy magistracie w Wadowicach z pensją roczną 250 ryń. złączone osadzone niezostało; przeto powtórny konkurs utworzony jest z tym dokładem, iż kompetenci dekretni Eligibilitatis z linii polityczney i sądowej jako też zaświadczeniem moralności opatrzeni rozby swe nabydaley do 5 Stycznia 1807 d. Myślenickiego Urzędu Cyrkularnego podawać mają.

W Krakowie dnia 12 Grudnia 1806.

Z C. K. Ekonomicznego fundusowego państwa Kielc niniejszemi czyni się wiadomo, że ponieważ R. zalicz. Zebrowska posiadaczka sołtystwa w Ofinach skarbowey zaległości 154 ryń. 24 kr. tu zisz kosztu okazji sekwestracynney komisji 11 ryń. 29 kr. pomimo iż z tutejszego urzędu za pomocą C. K. Cyrkularnego Urzędu Miślenickiego po kilka razy czynionego namonienia dotąd jeszcze nie zaspokoila, z tego względu ten sołtystwo w Ofinach na dnia 22 January 1807 w tutejszew kancellaryi o 9 godzinie z rana więcej dającemu sposobem licytacji na jeden, a podług okoliczności na 2 lata na rzecz skarbu w dzierzwę oddane będzie. Mających chęć licytowania na wyznaczony czas opatrzonych 10 procent. Vadium niniejszemi zaprasza się. W Kielcach dnia 5 Listopada 1806.

Pavrausitz.

(Przy dzisiejszy Gazecie znajdą się drugi Dodatek.)

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym do wiadomości podaje, iż kamienica pod N.m. 464 na ulicy S. Jana stojąca Zł. ryń. 9499 sądowicie na d. 24 Czerwca r. b. oszacowana prawem przekonanej Dietrich Müller własną, na żądanie prawem przekonującego P. Jana Nepomucena Tomaszewicza w dniu 29 Stycznia 1897 roku o godzinie 3 po południu przez publiczną licytację w tutejszym Sądzie odprawiać się mająca sprzedana będzie. a to pod następującymi warunkami: iż

- 1) Każdy chcę kupna mający 10 część summy szacunkowej przed licytacją złożyć.
- 2) Przyszły zaś nabywca sumę resztującą w dniach 14 poakończoney licytacji do depozytu sądowego wypłaci, inaczej na jego koszt i niebezpieczeństwo nowa licytacja wypisanaby została.

Wszyscy zatem chcę ku na mający na oznaczonym czasie i miejscu znajdować się mają. — Wierzyciele zaś zapisowi napominają się, ażeby nie oczekując szczególnych przypozwań pretensye swoje do protokołu licytacji oznajmili, gdyż inaczej na niezgłaszających się żaden wzgląd przy podziale summy z licytacji pochodzącej miany nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 21 Listopada 1896.

Maiewski.

Dla osadzenia wakującego przy Nowotarskim Magistracie w Sądowym Cerkule Syndyka miejsca z pensją roczną 300 ryń. złączonego, wypisuje się konkurs z tym dokładem, iż kompetenci prozby swe dekretemi Eligibilitatis & utraque linia i zaświadczenia moralności opatrzone przed ost. tinn G. dnia r. b. do Sanieckiego Cyrkularnego urzędu podawać mają.

W Krakowie d. 20 Grudnia 1896.

Ukarania rzemieślników tyjące się niniejszym do wiadomości się podają.

Na mocy najwyższego rozkazu i znowu wypitego przyznanego dekretu dat. 22go Stycznia r. b. byli w przeszłym miesiącu Listopadzie następujący rzemieślnicy z strony C. K. Pol. licyi Dyrekcji ukarani.

- 1) Piekarka białego pieczywa za niewypieczenie z techley mąki butek, 14 dniowym aresztem, 4 dni z tyche o chlebie i wodzie.
- 2) Piekarka czarnego pieczywa za wagi niemający żytny chleb, 14 dniowym aresztem, 4 dni z tyche o chlebie i wodzie.

W Krakowie dnia 6go Grudnia 1896.

Ponieważ za wypisaniem pierwszego konkursu syndyka miejsce przy magistracie w Wadowicach z pensją roczną 250 ryń. złączone osadzone niezostało; przeto powtórny konkurs utworzony jest z tym dokładem, iż kompetenci dekretemi Eligibilitatis z linii polityczney i sądowej jako też zaświadczeniem moralności opatrzeni prozby swe nabywcy do 5 Stycznia 1897 d. Mysłenickiego Urzędu Cyrkularnego podawać mają.

W Krakowie dnia 12 Grudnia 1896.

Z C. K. Ekonomicznego funduszowego państwa Kielc niniejszymi czyni się wiadomo, że ponieważ z Rozkazu Zebrowska posiadaczka sotylistwa w Ofinach skarbowey zaległości 154 ryń. 24 kr. tu zisz kosztu z okazji sekwestracyjney komisji 11 ryń. 29 kr. pomimo iż z tutejszego urzędu za pomocą C. K. Cyrkularnego Urzędu Mysłenickiego po kilka razy czynionego namonienia dotąd jeszcze nie zaspokoila, z tego względu ten sotylistwo w Ofinach na dniu 22 January 1897 w tutejszym kancelaryi o 9 godzinie z rana więcej dającemu sposobem licytacji na jelen, a podług okoliczności na 2 lata na rzecz skarbu w dzierżawę wypożyczone będzie. Mających chcę licytowania na wyznaczony czas opatrzonych 10 procent. Vadium niniejszymi zaprasza się. W Kielcach dnia 5 Listopada 1896.

Vavrausitz.

(Przy dzisiejszey Gazecie znajduie się drugi Dodatek.)